

Dubový muziček

Byl jednou jeden muziček, který utekl z domova a ocitl se pod velkým dubem. Veverka, která v dubu bydlela vykoukla z hnízda na listi, které padalo na zem a uviděla hlavičku tak malou, že se tomu nedalo ani uvěřit. Když se muziček postavil a prohlédl si krajinu okolo sebe, nemohl uvěřit svým očím. Byl totiž v obřím světě a nikdy nebyl tak malý jako on. Začal plakat a naříkat, že není kam se schovat. Veverce bylo mužíčka líto, tak ho vedla k sobě do hnízda. Žily si spolu dobře. Muziček jí pomáhal s oříšky a uklídem. Až jednoho slunečného dne se okolo hnízda začal potulovat zlý Veverčák, který se taky před obry nemá kam schovat. Zablouvalo se mu hnízdo, které měla Veverka. Když byli s dubovým muzičkem na oříškách zabydlel se tam zlý Veverčák. Veverka začala panikařit co si teď počne. Dubový muziček ji uklidňuje s úsměvem na tváři: „Ty jsi pomohla mně a teď pomůžu já tobě.“ Když se setmělo Veverka ho vynesla do hnízda. Veverčák už tvrdě spal, tak se muziček schoval pod listí v hnízdě. Ráno když už začalo svítat a kohout už zabobkhal muziček začal hýbat listím a řívat. Veverčák se tak lekl, že začal písket a z hnízda vystřelil jak raketa a už se tam nikdy neulažal. Veverka s muzičkem se radovali a žili spoustu let spolu až do teď.

Kateřina
v
Šmidová